

Medlemmer Hr. Povlsen og Hr. J. Jacobsen er Tilhænger af den rummelige Folkekirkeløse.

Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen anførte en Udtalelse af Socialdemokraternes Ordfører under de kirkelige Forhandlinger i 1922, den nuværende Socialminister. Det ærede Medlem gav denne Udtalelse sin stærkeste Anerkendelse. Da ogsaa jeg giver Udtalelsen min stærkeste Anerkendelse, fordi den saa godt udtrykker Socialdemokraternes Opfattelse af Statsmagtens Forhold til det religiøse, skal jeg med den højtærede Formands Tilslutning citere den endnu en Gang — den kan netop godt taale at blive citeret flere Gange, hvad ikke alt kan. Den lyder saaledes: „Fra vor Side“ — „ønsker vi ikke paa nogen Maade at erobre Statsmagten for at bruge den til aandelig Propaganda i en bestemt Retning. Der er vi Frihedsmænd, absolutte Frihedsmænd, ønsker en eneste Ting og ikke andet. Men Friheden er jo først og fremmest Frihed for andres Opfattelse — ellers er det jo ikke Frihed —, Frihed for alle Opfattelser“.

Om denne Udtalelse af Socialdemokratiets daværende kirkelige Ordfører siger det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen: „Denne Udtalelse giver jeg min stærkeste Anerkendelse. Jeg vil endogsaa sige, at det er et udmærket Program for enhver Kirkeminister her i Danmark, ligegyldigt hvilket Parti han tilhører, og det danske Kirkefolk kan ikke nære noget bedre Ønske for den danske Kirke, end at vi stedse, under alle Omskiftelser, maa have en Kirkeminister og en Regering, der i aandelige Anliggender vil følge et saadant Program“. Men hvad gjorde da det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen i 1922? Han gjorde alt, hvad der stod i hans Magt, for at vanskeliggøre dette udmærkede Program. Den nuværende Socialminister fremsatte sin Udtalelse i Kampen mod de klerikale Kirkeløse, som J. C. Christensen forelagde i 1922, men det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen kæmpede for og stemte for disse Kirkeløse, hvorved det i høj Grad vanskeliggjordes for enhver Kirkeminister at gennemføre dette udmærkede Program her i Danmark.

For i nogen Grad at afbøde de uheldige Virkninger, som kan opstaa af Kirkeløsen af 1922, navnlig af Loven om Bispevalg, stillede Socialdemokraterne ved anden Behandling af det paagældende Lovforslag en Dagsorden, hvorefter Behandlingen af Lovforslagene skulde standses og et kirkelig-

politisk Udvalg nedsættes til at drøfte Forholdet mellem Stat og Kirke og til eventuelt at udarbejde Forslag om Kirkens Adskillelse fra Staten. Denne Dagsorden, som altsaa skulde afbøde nogle af de uheldige Virkninger, som Kirkeløsen af 1922, navnlig Loven om Bispevalg, kan medføre — denne Dagsorden stemte det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen imod, og det ærede Medlem Hr. Povlsen stemte ligeledes imod.

Der er imidlertid nu under denne Forhandling faldet Udtalelser fra begge de ærede Medlemmer, som kunde tyde paa, at de havde ændret deres Anskuelser om dette Punkt noget, og hvis det er Tilfældet og andre af dette høje Tings Medlemmer ogsaa nu nærer Ønsker om et saadant kirkelig-politisk Udvalg, da er jeg naturligvis rede til at undersøge, om et Forsøg i den Retning kan ventes at have mere Held til at blive gennemført nu end i 1922.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen har, med Henblik paa den projekterede Strandvej fra København til Køge, henstillet til mig ved Lov at skaffe Hjemmel for at sikre de paagældende Arealer ved dette Vejanlæg mod Bebyggelse, uden at man dog behøvede at gaa til Ekspropriation. Det ærede Medlem appellerede til min Interesse for dette Spørgsmaals Løsning. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om min meget store Interesse for denne Sag. Det var netop efter Aftale med de interesserede Beboere, for at faa Sagen i Gang, at dette Andragende blev indsendt til Ministeriet. Dette sendte saa i Skrivelsen af 14. Juli Sagen til Københavns Amt. I Skrivelsen udtalte man, at man fandt det hensigtsmæssigt, at der, ved at man paalagde de til Vejanlægget fornødne Arealer Servitut mod Bebyggelse eller paa anden Maade, sikredes Mulighed for at anlægge denne Vej mellem København og Køge. Tilføjelsen i Skrivelsen om, at der ikke kunde ventes noget Bidrag af Statskassen hverken til Sikringen af Arealerne eller til selve Anlægget, synes mig ganske forstaaelig og uangribelig paa det nærværende Tidspunkt. Jeg har dernæst udbedt mig Underretning om, hvad der videre sker i Sagen, og Sagen hviler altsaa nu paa Københavns Amdsraad, som kun gennem en frivillig Overenskomst med Lodsejerne vil kunne paalægge Servitut mod Bebyggelse; men Lodsejerne er ogsaa i saa Henseende stærkt interesserede. I og for sig kan der jo være nogen Grund til at søge en Lovhjemmel til at paalægge den paagældende Servitut mod